15/09/2026

Μεσσηνίας Χρυσόστομος: «Ο Σταυρός του Κυρίου είναι η αφετηρία και της δικής μας πνευματικής νίκης»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό Τιμ. Σταυρού Σερρών, τελέσθηκε την Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου 2026, πανηγυρικό, Αρχιερατικό συλλείτουργο, συνιερουργησάντων των Σεβ. Μητροπολιτών Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού και του οικείου Ποιμενάρχου, Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

Μεταξύ του πολυπληθούς εκκλησιάσματος, το οποίο, κυριολεκτικώς κατέκλισε τον ιερό Ναό, ήταν και οι Βουλευτές Ν. Σερρών κ. κ. Φωτεινή Αραμπατζή, Θεόφιλος Λεονταρίδης και Κων/νος Μπούμπας, ο Αντιπεριφερειάρχης Σερρών κ. Παναγιώτης Σπυρόπουλος, η Δήμαρχος Σερραίων κ. Βαρβάρα Μητλιάγκα, ο Διοικητής της 10ης

Μηχανοποιημένης Ταξιαρχίας κ. Φίλιππος Γιαλαμάς και ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Σερρών κ. Παναγιώτης Καρίπογλου.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος εκήρυξε επικαίρως, αναφερόμενος με στιβαρό θεολογικό λόγο στο μεγαλείο του μυστηρίου του Σταυρού, που από σύμβολο θλίψεως και τιμωρίας μετατράπηκε σε σύμβολο νίκης και θριάμβου, καθώς ενκρύπτει, όπως είπε, την δύναμη της αναγεννήσεως, της ανανεώσεως, της ελπίδος, της ζωής, της Αναστάσεως.

«*Το θείο σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου, είπε ο Σεβασμιώτατος, περιελάμβανε και την εκούσια θυσία του ενανθρωπήσαντος Υιού του Θεού, ο Οποίος ανήλθε επί Σταυρού και υπέστη φρικτό και ταπεινωτικό θάνατο. Πως όμως ένα όργανο βασανισμού και ατιμώσεως, ένα όργανο θανάτου μπορεί ν' αποτελεί αιτία καυχήσεως και εγγύηση σωτηρίας; Πως μπορούμε και συναντούμε τη νίκη και την δόξα στην θέα ενός μέσου οδύνης και αισχύνης; Ο Απόστολος των εθνών Παύλος δίδει την απάντηση, προχωρεί ακόμη περισσότερο και ομολογεί: ''Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ'' (Γαλ. 6, 14).*

Αλλά, γιατί ο Σταυρός του Κυρίου είναι σκάνδαλο για τους Ιουδαίους και μωρία για τους Εθνικούς; Ακριβώς, επειδή, οι μεν Ιουδαίοι ανέμεναν έναν κοσμικό άρχοντα και βασιλέα αήττητο, ηγέτη με εξουσία κυριαρχική εφ όλης της γης, οι δε Εθνικοί, με οδηγό τους τον φιλοσοφικό και ορθό λόγο δεν μπορούσαν να κατανοήσουν και να αποδεχθούν έναν Θεό, που αφήνεται στους σταυρωτές του και αποθνήσκει επί του Σταυρού, θυσιαζόμενος για την σωτηρία των ανθρώπων. Σκανδάλιζε τους Ιουδαίους η σταύρωση του Κυρίου, ως μία αδυναμία. Στους Εθνικούς, από την άλλη, η ιδέα ενός Εσταυρωμένου Σωτήρος της ανθρωπότητος και Λυτρωτού από την αμαρτία, φάνταζε ως μωρία.

Όμως, αυτός ο Σταυρός του Κυρίου δεν είναι μωρία και χλεύη. Δεν αποτελεί για τον Χριστό όργανον ατιμώσεως. Είναι σοφία Θεού και δύναμις. Ο Σταυρός του Κυρίου είναι η αφετηρία και της δικής μας πνευματικής νίκης. Μίας νίκης, που ανήκει στο Φως, στην Αλήθεια, στην Ζωή, στον Κύριό μας και Σωτήρα του κόσμου, Ιησού Χριστό!».

Ο Σεβ. Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, διερμηνεύσας, ως είπε και τα αισθήματα του Σεβ. Μητροπολίτου Αιτωλίας κ. Δαμασκηνού, ευχαρίστησε θερμώς τον Σεβ. Ποιμενάρχη της κατά Σέρρας Εκκλησίας για την όλως τιμητική πρόσκλησή του στις εφετεινές λατρευτικές ακολουθίες του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού στην πόλη των Σερρών, σημειώνοντας μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Η σημερινή αγία και μεγάλη ημέρα δίδει σε όλους μας και βεβαίως και στον Σερραϊκό λαό την ευκαιρία να στρέψει και πάλιν νουν και καρδίαν προς το σεπτό πρόσωπο του Σεβ. Ποιμενάρχου του κ. Θεολόγου, ώστε να τον ευχαριστήσει υιϊκώς για όσα θυσιαστικώς και θεαρέστως του προσφέρει, κατά τους χρόνους της θεοφιλούς Ποιμαντορίας του στην πηδαλιουχία της Σερραϊκής Εκκλησίας.

Ο πεφιλημένος εν Χριστώ αδελφός μας και θεοτίμητος συλλειτουργός κ. Θεολόγος, στολισμένος με τις αρετές της αγάπης, της μακροθυμίας, της φιλανθρωπίας, ως καλός Ποιμένας με ανύστακτη πατρική μέριμνα, ως εμπνευστής και δημιουργός έργων φιλανθρωπίας και κοινωνικής ευποιΐας, ως αδελφός πραγματικός όλων μας, ανεβαίνει θεοφιλώς και αγογγύστως τον σταυροαναστάσιμο Αρχιερατικό του δόλιχο και επιμαρτυρεί επαξίως την ποιμαντορική του διακονία, αγωνιζόμενος επί των πνευματικών επάλξεων, τον καλόν αγώνα της Πίστεως, της σταυροαναστασίμου Ορθοδοξίας και της γλυκυτάτης Πατρίδος μας.

Πάντοτε υποστηρικτικός προς το ιερό Σώμα των θεοτιμήτων Επισκόπων της Εκκλησίας μας, με λόγο αγάπης και καταλλαγής, στέκει ορθός, ως ακαταμάχητος μαχητής του δικαίου και της αληθείας, άγρυπνος νύκτα και ημέρα, επιλύοντας πνευματικά, ποιμαντικά και όποια άλλα θέματα απασχολούν το ποίμνιο και ιδιαιτέρως τον πάσχοντα συνάνθρωπο. Επιτελεί επαξίως το Αρχιερατικό του καθήκον στους δυσκόλους τούτους καιρούς, που διανύουμε, γεγονός, που τον καταξιώνει στην συνείδηση του πιστού λαού του Θεού».

Προ της απολύσεως της θ. Μυσταγωγίας, τελέσθηκε η ακολουθία της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, στο τέλος της οποίας, ο Σεβ. Ποιμενάρχης της των Σερρών και Νιγρίτης Εκκλησίας κ. Θεολόγος, αφού ευχαρίστησε διά θερμών λόγων τους αγίους Αρχιερείς για την φιλάδελφη συμμετοχή τους στον εφετεινό εορτασμό του Τιμίου Σταυρού, παρότρυνε τους ευσεβείς χριστιανούς να αγαπήσουν τον Σταυρό του Χριστού, καθώς ο θείος Εσταυρωμένος μεταβάλλει την πικρή φύση των ανθρωπίνων πειρασμών και θλίψεων, σε ευλογία, φωτισμό, κουφισμό, θεραπεία, χαρά και σωτηρία.

«*Καύχημα και δύναμή μας, απαράμιλλο κάλλος, αστείρευτη πηγή εμπνεύσεως, τείχος απροσμάχητον, διδασκαλείον ήθους και προφοράς της αγίας μας Εκκλησίας*, είπε ο Σεβασμιώτατος, *ας είναι πάντοτε ο Σταυρός του Χριστού μας. Χρόνια πολλά κι ευλογημένα, αδελφοί, κάτω από την ζείδωρη σκιά του Ζωοποιού Σταυρού του Κυρίου μας. Αμήν!*».

